

Hartel: Indledningsvis vil jeg takke det ærede Medlem Hr. Carsten Raft for de varme Ord, han udtalte om det Hensyn, vi skylder det værnepligtige Mandskab, og jeg vil, nu da jeg ser, at den højtærede Forsvarsminister er til Stede, føje til en Henstilling om, at man tog op til Overvejelse Spørgsmaalet om at give det værnepligtige Mandskab Smør i Stedet for Margarine, med andre Ord, at hele Hæren og Flaaden ligeledes gik over hertil. Jeg mener, at i et Land som Danmark skylder vi den Ungdom, som sætter saa meget til Side af Hensyn til Landet som Helhed, at vi yder dem det bedste, vi kan, paa Ernæringsens Omraade. Der er noget urimeligt i dette, at i Danmark bruges der pr. Individ aarlig 21 kg Margarine og kun 8 kg Smør, medens et Land som England bruger 12 kg Smør og kun 4 kg Margarine pr. Indbygger. Og den samme Henstilling vil jeg rette, for saa vidt angaar Hospitalsvæsenet, baade det, der sorterer under Staten, og det, der sorterer under andre Faktorer i vort Land, at man ogsaa der gaar over til at anvende Smør i Stedet for Margarine. Det vilde ogsaa have Betydning for Landbrugsproduktionen, og det vilde føles naturligt, og den Merudgift, det vilde være i første Omgang, vilde senere kunne opvejes ved den Forbedring i Folkets hele Sundhedstilstand, som utvivlsomt vilde blive en Følge af dette.

Jeg vil ogsaa have Lov at henstille til den højtærede Justitsminister, at han stadig er paa sin Post over for de gentagne Gange fremsatte Begæring fra Udlændinge om at faa Arbejds- og Opholdstilladelse i Danmark. Det begynder som Regel saaledes, at de vedkommende køber en Aktiemajoritet eller en kontrolerende Andel i danske Foretagender, og naar dette er sket, benytter de det som Udgangspunkt for Kravet om at faa Arbejds- og Opholdstilladelse i vort Land. Men det er uheldigt paa et Tidspunkt, hvor Adgangen til Erhverv er spærret for mange, at Udlændinge ad disse Veje kan fortrænge danske Statsborgere fra Adgang til Erhverv og samtidig bringe danske Erhvervsvirksomheder under Kontrol udefra.

Det vilde være uretfærdigt, om man betegnede Statsregnskabet som rent regnskabsmæssigt set daarligt. Det er det ikke, det er ikke den regnskabsmæssige Balance, der giver Anledning til Betæneligheder, Balancen er i Orden. Det betænkelige er dette, at Statsregnskabet viser Tendens til at balancere med jævnt stigende Tal. Jeg erkender, at Overskuddet paa Statsregnskabet for 1935—36 er 13½ Mill. Kr., og jeg kunde ogsaa godt sanktionere, om

den højtærede Minister dertil lagde Arveafgiftens Beløb: godt 14 Mill. Kr., ja, det vilde være fuldt ud korrekt. Men Fejlen er den, at Udgifterne stadig vokser; i 1935—36 var de godt 405 Mill. Kr., og der er for 1936—37 regnet med 416—417 Mill. Kr. Vor Erhvervsituation maa indrømmes at være kunstig, man kan ikke regne med en fortsat Stigning i Indtægterne, en Dag maa den Forøgelse i Indtægterne, som Krone-sænkningen har skabt mange Steder, være spist op, og saa sætter Livet af sig selv en Grænse for den Mulighed, der er for at tage fra visse Klasser af Befolkningen, i dette Tilfælde Landbruget, og flytte over til andre og skabe et kunstigt Indtryk af, at der er Velstand i vort Land. Men der er Magthavere, der før de nuværende har set saaledes paa det, at det først er efter dem, Syndfloden kommer: „Après nous le déluge“. Jeg ved ikke, om de nuværende Magthavere ser paa det paa samme Maade, men jeg vil sige, at den Tale, som den højtærede Udenrigsminister holdt forleden Dag for at forklare vore handelspolitiske Forhold, specielt til Tyskland, gav ikke Indtryk af, at vi med Tryghed kan se Udviklingen i Møde. Den gav meget mere Indtryk af, at vi til en vis Grad var fanget i vore egne Garn, og det giver jo ikke Anledning til at se optimistisk paa Forholdene.

Jeg har tidligere beskæftiget mig med Statens Renteudgifter og gennem to Forslag, som begge var fremsat i god Tid, og ogsaa synes velbegrundede, søgt at gøre mit til, at der kunde fremkaldes en Forminds-kelse paa dette Omraade. Det ene fremkom, da jeg i Begyndelsen af Marts Maaned henstillede til den højtærede Finansminister at følge Norges Eksempel og søge at faa konverteret de dyre Dollarslaan. Den højtærede Finansminister svarede den Gang, — jeg syntes lidt spidst, maaske ugrundet spidst —, at han kunde trøste mig med, at Regeringen nu i to Aar havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Jeg har senere forstaaet, at dette, at den højtærede Regering har sin Opmærksomhed henvendt paa et Spørgsmaal, er ikke helt det samme som, at der sker noget med Hensyn til dette Spørgsmaals Løsning. For 1935—36 er Rentekontoens Under-skud 14 Mill. Kr.; for 1936—37 9 Mill. Kr., og for 1937—38 er det ansat til 9,8 Mill. Kr. Der er altsaa Anledning til ved fornuftige Dispositioner at bringe denne Konto ned. Det afsluttede Statsregnskab udviser et Kurstab paa 16 Mill. Kr. i Forbindelse med Forrentningen og Amortisationen af den